

Liturgický program

PONDELOK 3. október

Hieromučeník Dionýz Areopagita
Flp 2, 12 – 16a, zač. 241; Lk 6, 24 – 30,
zač. 25 (HS: 154; PZ: 108)

**07.00 za zdravie a požehnanie Márie,
Moniky, Jozefa, Márie a Eleny**

UTOROK 4. október

Hieromučeník Hierotej. Prepodobný
František Assiský
Flp 2, 16b – 23, zač. 242; Lk 6, 37 – 45,
zač. 27 (HS: 155; PZ: 109)

**18.00 za zdravie a požehnanie Eriky s
rodinou**

STREDA 5. október

Mučeníca Charitína
Flp 2, 24 – 30, zač. 243; Lk 6, 46 – 49; 7,
1, zač. 28 (HS: 156; PZ: 111)

**18.00 za zdravie a požehnanie Jozefa a
Márie**

ŠTVRTOK 6. október

Apoštol Tomáš
1 Kor 4, 9 – 16, zač. 131; Jn 20, 19 – 31,
zač. 65 (HS: 282; PZ: 254)

**18.00 + z rodiny Hajdukovej a Štofa-
novej**

PIATOK 7. október

Mučeníci Sergej a Bakchus
Flp 3, 8b – 19, zač. 245; Lk 7, 31 – 35,
zač. 32 (HS: 159; PZ: 114)

18.00 + František

SOBOTA 8. október

Prepodobná Pelágia
2 Kor 1, 8 – 11, zač. 168; Lk 5, 27 – 32,
zač. 20 (HS: 160; PZ: 115)

07.00 za zdravie a požehnanie Adama

NEDEĽA 9. október

Dvadsať prvá nedeľa po Päťdesiatnici.
Nedeľa svätých otcov siedmeho všeobec-
ného snemu. Apoštol Jakub Alfejev
Gal 1, 11 – 19, zač. 200; Lk 7, 11 – 16,
zač. 30 (HS: 145, 283, 285, ; PZ: 100,
257, 255)

4. hlas; 11.00 hod.

PONDELOK 10. október

Mučeníci Eulampios a Eulampia
Flp 4, 10 – 23, zač. 248; Lk 7, 36 – 50,
zač. 33 (HS: 154; PZ: 108)

**07.00 za zdravie a požehnanie Tomáša
s rodinou**

UTOROK 11. október

Apoštol Filip, jeden zo siedmich diako-
nov
Kol 1, 1 – 2. 7 – 11, zač. 249; Lk 8, 1 –
3, zač. 34 (HS: 155, 286; PZ: 109, 258)

18.00 + Mária, Michal, Mária, Michal

STREDA 12. október

Mučeníci Probus a spol.
Kol 1, 18 – 23, zač. 251; Lk 8, 22 – 25,
zač. 37 (HS: 156; PZ: 111)

18.00 + Jozef, Mária, Helena, Imrich

ŠTVRTOK 13. október

Mučeníci Karpos, Papyll a Agatonika
Kol 1, 24 – 29, zač. 252; Lk 9, 7 – 11,
zač. 41 (HS: 157; PZ: 112)

18.00 + Mária, Marta, Marián, Pavol

PIATOK 14. október

Prepodobná Paraskeva Trnovská
Kol 2, 1 – 7, zač. 253; Lk 9, 12b – 18a,
zač. 42 (HS: 288; PZ: 260)

**18.00 za zdravie a požehnanie Jozefa,
Jarmily, Daniela a Libora**

SOBOTA 15. október

Prepodobný Eutymios Nový
2 Kor 3, 12 – 18, zač. 174; Lk 6, 1 – 10,
zač. 22 (HS: 160; PZ: 115)

07.00 + Jozef

NEDEĽA 16. október

Dvadsať druhá nedeľa po Päťdesiatnici.
Mučeník Longin Stotník
Gal 2, 16 – 20, zač. 203; Lk 8, 5 – 15,
zač. 35 (HS: 148; PZ: 101)

5. hlas; Púť do Litmanovej

zdroj: Slovo

FARSKÝ HLÁSNÍK

Farnosť Narodenia Presvätej Bohorodičky v Ľubovci **16/2016**

Od bláznovstva k svätosti

Lk 6, 31 – 36

Milujte svojich nepriateľov, dobre robte, požičiavajte a nič za to nečakajte. Ako vám znejú tieto slová dnešného evanjelia? Zdaj sa vám rozumné a múdre? Nezejú skôr ako čisté bláznovstvo? Áno! Celé to znie, ako poriadne „uletené“ odporúčanie. Ale to len na začiatku.

Predstavte si človeka, ktorý by sa nimi precízne riadil. Voči každému by konal dobre, nikdy by nikomu neublížil ani skutkom, ani slovom. Mnohí by ho využívali a zneužívali by jeho dobrotu. Dokonca by sa našli aj takí, čo mu ublížia, ale jeho to neodradí. Aj naďalej sa ku každému bude správať dobrotivo a s láskou. Ešte stále vám bude taký človek pripadať ako blázon? Už nie. Ja by som ho nazval – svätý. Všetci dobre poznáme príbeh z evanjelia o mámotratnom synovi a jeho milosrdnom otcovi. Je to bláznovstvo znova prijať domov syna, ktorý už bol stratený? Je nenormálne to, ako sa zachoval, keď mu dal nie len nové šaty a obuv, ale aj prsteň na ruku? Nie, bolo to skôr kráľovské gesto. V mysli sa mi vynárajú ďalšie obrazy ľudí, ako bol napríklad Ján Mária Vianey, svätý farár z Arsu, ktorého neobišiel žiaden žobrák, lebo každému sa oplatilo zabúchať na jeho dvere. Každý s ním urobil dobrý obchod. Často dal žobrákom svoj čerstvý chlieb a od nich si vzal ich suché kôrky, ktoré potom sám jedol. Upokojoval ich tým, že on má lepšie zuby. Keď nemal čo iné, vymenil si s nimi nohavice. Dal im svoje a vzal si od nich skoro handry so slovami, že pod sutanou aj tak nevidno, ako vyzerajú. Ďalšia osoba, ktorú najskôr považovali za blázna, ale po čase, už za jej života ju nazývali svätou, bola Matka Tereza. Aj ona často nemala vôbec nič, čo mohla dať chudobným, len jednoducho bola s nimi pri ich trápení a zomieraní. Koľko prekážok jej stavali do cesty, nielen cudzí ľudia, ale aj jej vlastní.

Láska v tej podobe, ako o nej hovorí Ježiš, teda milovať každého, nie iba toho, kto má rád mňa, a aj nepriateľa a obetovať sa pre neho až do krajnosti, môže často na začiatku vyzeráť ako bláznovstvo. A naozaj bude a zostane bláznovstvom, keď by sme to robili len tak polovičato. Urobiť iba trochu dobra, iba niekedy, iba vtedy, keď to nebolí, to je hlúposť. Ako keby sme nikdy nedokončili to, čo sme začali. Len znova a znova začíname po hranicu, keď nás to zabolí. Aj pri bolesti však potrebujeme ísť ďalej. Tak sa rodí svätosť života. Práve vtedy sme skutočnými deťmi nášho Otca na nebesiach.

o. Marek

Oznamy

► Októbrová modlitba ruženca

Pozývame vás, aby ste si našli čas na spoločnú modlitbu – doma alebo v chráme pred každou večernou sv. liturgiou. Pozývam vás aj na osobitné ružencové stretnutia každú októbrovú nedeľu popoludní o 14.30 hod. Prvú nedeľu (2. októbra) sa budú modliť muži, 9. októbra ženy, 16. októbra deti a mládež, 23. októbra seniori (dôchodcovia) a poslednú nedeľu 30. októbra všetci spoločne.

► Púť do Litmanovej

Pozývame všetkých, ktorí ešte majú dostatok síl na spoločnú púť v milostivom Roku milosrdenstva na pútnické miesto do Litmanovej. Púť bude v nedeľu 16. októbra. Odchod autobusu z Ľubovca bude o 8.00 hod. Svätá liturgia na hore bude o 10.30 hod. Predpokladaný návrat je o 15.00 hod.

► **Sväté liturgie v nedeľu 9. októbra:** 08.00 Ruské Pekľany; 09.30 Janov; 11.00 Ľubovec

► **Svätú liturgiu v nedeľu 16. októbra** budeme spoločne sláviť na pútnickom mieste v Litmanovej. Vo farnosti ani na filiálkach už v tento deň liturgie nebudú.

► Ohlášky

Sviatosť manželstva chcú prijať: Marek Šebeš, narodený 08.09.1990 v Prešove, bývajúci v Ľubovci (č. 18); syn rodičov Jaroslava a Terézie rod. Marchevskej a Bronislava Štofánová, narodená 14.10.1991 v Prešove, bývajúca v Ľubovci (č. 113); dcéra rodičov Mikuláša a Jozefíny rod. Timkovej. Kto by vedel o prekážke, pre ktorú by menovaní nemohli prijať sviatosť manželstva, nech to oznámi na farskom úrade.

Svätý prepodobný mučeník Lukián

Rímsky cisár Maximián Galérius (305 – 311) vyhľadával, mučil a popravoval nielen dospelých kresťanov, ale aj vzdelancov a biskupov, dokonca aj malé deti. S cieľom dosiahnuť, aby sa pridržali pohanstva, ponúkal ich pokrmami, ktoré boli obetované pohanickým božstvám. Ak si nechceli vziať, zvyčajne prikázal vojakom, aby im násilím otvorili ústa. Niektoré deti sa správali veľmi statočne a nedopustili sa zapretia viery ani v uvedenej situácii. Lukián pôsobil a zomrel práve v tomto období. Keď Lukiána viedli na popravu, zbadal vojakov, ktorí zo strachu pred utrpením zapreli Krista. Povedal im: „Hanba vám a posmech! Ako vojaci neprestajne obetujete v boji svoje životy za pozemského kráľa, ktorý je dočasný, kladiete zaň svoje duše, a pritom sa nechcete zmužilo postaviť za nebeského a večného Kráľa, ktorým je

Kristus. A nielenže sa ľutujete, ale dokonca ho zapierate! Rozmýšľajte, čoho sa vzdávate, keď neposlúchate rozkaz nebeského Kráľa. A kvôli svojmu Pánovi, ktorý za nás preliat svojú krv a pripravil svojim služobníkom nevýslovné dobro, nechcete znášať dočasné muky, aby ste spolu s ním naveky kraľovali. Hanbite sa pred malými deťmi a slabými ženami, ktoré sa správajú zmužilejšie ako vy! Ved' ony sa statočne postavili za svojho Pána a stali sa akoby silnými mužmi, zatiaľ čo vy sa bojíte múk a robíte zo seba akoby ženy a malé deti. Čo bude s vami, keď vás Kristus povolá na svoj súd?!“ Keď to spomínali vojaci počuli, s pokáním sa obrátili ku Kristovi, vydali sa pozemským sudcom a pretrpeli všetky muky až po telesnú smrť.

Duchovné otázky

Na stránkach Farského hlásnika pokračujeme vo vyučovaní o sviatostiach, ktoré máme v Katolíckej cirkvi. Postupne sme prešli sviatosťou krstu a sviatosťou myropomazania. Teraz pokračujeme sviatosťou Eucharistie, ktorá je tretou v poradí a zároveň je poslednou z iniciačných sviatostí. Pohľad na Eucharistiu z pastoračného hľadiska máme za sebou a teraz uvádzame, čo píše o Eucharistii Katechizmus Katolíckej cirkvi. Nakoniec sa pozrieme na túto sviatosť z pohľadu cirkevného práva.

Eucharistia

OBETNÁ PAMIATKA KRISTA A JEHO TELA, CIRKVI

1369 Celá Cirkev je spojená s Kristovou obetou a s jeho príhovorom. Pápež, ktorý je poverený Petrovou službou v Cirkvi, je spojený s každým slávením Eucharistie, kde sa spomína ako znak a služobník jednoty všeobecnej Cirkvi. Miestny biskup je vždy zodpovedný za Eucharistiu, a to aj vtedy, keď jej predsedá kňaz. Jeho meno sa v nej vyslovuje preto, aby sa naznačilo, že on je na čele partikulárnej cirkvi uprostred presbytéria a za asistencie diakonov. Spoločenstvo prosí aj za všetkých vysvätených služobníkov, ktorí preň a s ním prinášajú eucharistickú obeť: „Nech sa pokladá za platnú len tá Eucharistia, ktorá sa koná pod predsedníctvom biskupa alebo toho, koho on poveril.“

„Službou kňazov sa završuje duchovná obeta veriacich v spojení s obetou Krista, jediného Prostredníka, ktorá sa ich rukami v mene celej Cirkvi prináša v Eucharistii nekrvavým a sviatostným spôsobom, kým nepríde sám Pán.“

1370 S Kristovou obetou sa spájajú nielen tie údy, ktoré sú ešte tu na zemi, ale aj tie, čo sú už v nebeskej sláve. Cirkev totiž prináša eucharistickú obeť v spoločenstve s preblahoslavenou Pannou Máriou a so spomienkou na ňu i na všetkých svätých a všetky sväte. V Eucharistii je Cirkev spolu s Máriou určitým spôsobom pri kríži, spojená s Kristovou obetou a s jeho príhovorom u Otca.

1371 Eucharistická obeta sa prináša aj za zosnulých veriacich, „za zosnulých v Kristovi ešte nie celkom očistených“, aby mohli vojsť do Kristovho svetla a pokoja: „Toto telo pochovajte hocikde. Nech vás starosť oň netrápi. Len o to vás prosím, aby ste na mňa pamätali pri Pánovom oltári, kdekoli' budete.“ „Potom [sa v anafore modlíme] za zosnulých svätých otcov a biskupov a vôbec za všetkých našich zosnulých, lebo veríme, že to bude na veľmi veľký úžitok tým dušiam, za ktoré sa prednáša modlitba, kým je prítomná svätá a nesmierná obeť... Keď predkladáme Bohu prosby za zosnulých, hoci boli hriešnikmi..., obetujeme Krista zabitého za naše hriechy, a tak uprosujeme Boha, priateľa ľudí, za nich i za nás.“

1372 Svätý Augustín obdivuhodne zhrnul toto učenie, ktoré nás povzbudzuje k čoraz plnšej účasti na obete nášho Vykupiteľa, ktorú slávime v Eucharistii: „Celú túto vykúpenú obec, čiže zhromaždenie a spoločenstvo svätých, [prináša] ako všeobecnú obeť Bohu Veľkňaz, ktorý obetoval aj seba samého, keď trpel za nás v prirodzenosti sluhu, aby sme boli telom takej vznešenej Hlavy... Toto je obeť kresťanov: ‚My mnohí sme jedno telo v Kristovi‘. A Cirkev ju často koná aj v Oltárnej sviatosti – ktorú veriaci poznajú –, kde sa jej ukazuje, že v tej veci, ktorú obetuje, je sama obetovaná.“